

377L0388

13.6.77

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 145/1

RÅDETS SJÄTTE DIREKTIV

av den 17 maj 1977

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter —
Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund

(77/388/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, och särskilt artiklarna 99 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

och med beaktande av följande:

Alla medlemsstater har infört ett mervärdesskattesystem i enlighet med första och andra rådsdirektiven av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter⁽³⁾.

Beslutet av den 21 april 1970 om att byta ut de ekonomiska bidragen från medlemsstaterna mot gemenskapernas egna medel⁽⁴⁾ föreskriver att gemenskapernas budget skall, oberoende av övriga intäkter, finansieras helt med gemenskapernas egna medel. Dessa medel skall omfatta intäkter från mervärdesskatt som erhålls genom tillämpning av en gemensam skattesats baserad på en beräkningsgrund som bestäms på ett enhetligt sätt enligt gemenskapens regler.

Ytterligare framsteg bör göras när det gäller att verksamt avlägsna restriktioner för rörligheten av personer, varor, tjänster och kapital och integrationen av de nationella ekonomierna.

Hänsyn bör tas till målsättningen att avskaffa skatt på införsel liksom återbäring vid utförsel i handeln medlemsstaterna emellan. För att en gemensam marknad som tillåter sund konkurrens och som liknar en verklig inre marknad till slut skall kunna uppnås bör det gemensamma systemet för omsättningsskatter inte göra åtskillnad beroende på ursprung av varor och tjänster.

För att förstärka skattens icke-diskriminerande karaktär måste termen "skattskyldig person" klarläggas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att utvidga den till att omfatta personer som tillfälligt genomför vissa transaktioner.

Termen "skattepliktig transaktion" har lett till svårigheter, särskilt vad beträffar sådana transaktioner som likställs med skattepliktiga transaktioner.

Dessa begrepp måste klarläggas.

Fastställandet av platsen för skattepliktiga transaktioner har gett upphov till kompetenskonflikter mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar leverans av varor för sammansättning och tillhandahållande av tjänster. Även om platsen för tillhandahållande av tjänster i princip bör definieras som den plats där den person som tillhandahåller tjänsterna har sitt huvudsakliga driftsställe, bör den ändå definieras såsom liggande i mottagarens land, särskilt vid vissa tjänster som tillhandahålls mellan skattskyldiga personer då kostnaden för tjänsterna ingår i varornas pris.

Begreppen skattskyldighetens inträde och skatteuttag måste harmoniseras, om införandet och eventuella senare ändringar av gemenskapens skattesats skall kunna träda i kraft samtidigt i alla medlemsstater.

Beskattningsunderlaget måste harmoniseras, så att tillämpningen av gemenskapens skattesats på skattepliktiga transaktioner leder till jämförbara resultat i alla medlemsstater.

De skattesatser som tillämpas av medlemsstaterna måste vara sådana att de medger normalt avdrag av den skatt som uttagits i tidigare omsättningsled.

En gemensam förteckning över undantag bör upprättas så att gemenskapernas egna medel kan uppbäras på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

Avdragsreglerna bör harmoniseras till den del de påverkar de faktiska belopp som uppbärs. Den avdragsgilla andelen bör beräknas på liknande sätt i alla medlemsstater.

Det bör anges vilka personer som är skattskyldiga, särskilt vad beträffar tjänster som tillhandahålls av en person som är etablerad i ett annat land.

(1) EGT nr C 40, 8.4.1974, s. 25.

(2) EGT nr C 139, 12.11.1974, s. 15.

(3) EGT nr 71, 14.4.1967, s. 1301/ 67.

(4) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 19.

Skattebetalarnas skyldigheter måste i möjligaste mån harmoniseras för att säkerställa att uppbörden sker på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater. Särskilt bör skattebetalarna återkommande deklarerat det sammanlagda beloppet av såväl ingående som utgående transaktioner, då detta synes nödvändigt för att fastställa och kontrollera beräkningsgrunden för de egna medlen.

De olika nu gällande systemen bör harmoniseras. Medlemsstaterna bör icke desto mindre ha möjlighet att behålla sina särskilda regler för småföretag, i enlighet med gemensamma bestämmelser, och med sikte på närmare harmonisering. Medlemsstaterna bör ha frihet att tillämpa särskilda regler som innebär att jordbrukare som inte omfattas av de vanliga reglerna tillgodoräknas ett schablonbelopp för ingående skatt. De grundläggande principerna för dessa regler bör fastställas och ett gemensamt förfarande införas för att beräkna det mervärde som dessa jordbrukare bidrar med när det gäller uppbörd av egna medel.

En enhetlig tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv bör säkerställas. För detta ändamål bör ett gemensamt samrådsförfarande skapas. Inrättandet av en mervärdeskattekommitté skulle göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta intimt.

Medlemsstaterna bör, inom vissa begränsningar och på vissa villkor, kunna vidta eller vidmakthålla särskilda åtgärder som avviker från detta direktiv för att förenkla beskattningen eller för att undvika bedrägeri eller undandragande av skatt.

Det kan te sig lämpligt att bemyndiga medlemsstaterna att träffa avtal med icke-medlemsstater eller internationella organisationer som innehåller undantag från detta direktiv.

En övergångsperiod är av avgörande betydelse för att medge att nationell lagstiftning på angivna områden gradvis anpassas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Medlemsstaterna skall ändra sina nuvarande mervärdeskattesystem i enlighet med följande artiklar.

De skall införa nödvändiga lagar och andra författningar så att de förändrade systemen kan träda i kraft så fort som möjligt och senast den 1 januari 1978.

AVDELNING II

RÄCKVIDD

Artikel 2

Mervärdeskatt skall betalas för

1. leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap,
2. införsel av varor.

AVDELNING III

TERRITORIELL TILLÄMPNING

Artikel 3

1. I detta direktiv avses med "landets territorium" det område där Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen tillämpas såsom det definieras med avseende på varje medlemsstat i artikel 227.
2. Följande territorier i enskilda medlemsstater skall undantas från "landets territorium":

Tyskland:

ön Helgoland, territoriet Büsingen.

Danmark:

Grönland.

Italien:

Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön.

3. Om kommissionen finner att de undantag som föreskrivs i punkt 2 inte längre har något berättigande, särskilt i fråga om sund konkurrens eller egna medel, skall den framlägga lämpliga förslag inför rådet.

AVDELNING IV

SKATTSKYLDIGA PERSONER

Artikel 4

1. Med "skattskyldig person" avses varje person som självständigt någonstans bedriver någon form av ekonomisk verksamhet som anges i punkt 2, oberoende av syfte eller resultat.
2. De former av ekonomisk verksamhet som avses i punkt 1 skall omfatta alla verksamheter av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamhet inom fria yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall likaså betraktas som ekonomisk verksamhet.

3. Medlemsstaterna kan även anse såsom skattskyldig var och en som tillfälligtvis utför en transaktion som avser sådana verksamheter som avses i punkt 2 och särskilt någon av följande:

- a) Tillhandahållande före första inflyttning av byggnader eller delar av byggnader och den mark de står på. Medlemsstaterna får bestämma villkoren för tillämpning av detta kriterium på omvandlingar av byggnader och den mark de står på.

Medlemsstaterna får tillämpa andra kriterier än villkoret om första inflyttning, såsom den tid som förflyter mellan den dag då byggnaden färdigställs och dagen för första tillhandahållande eller den tid som förflyter mellan dagen för första inflyttning och dagen för senare tillhandahållande, om dessa perioder inte överstiger fem respektive två år.

Med "byggnad" skall avses varje anordning fäst vid eller i marken.

- b) Tillhandahållande av mark för bebyggelse.

Med "mark för bebyggelse" avses råmark eller iordningställd mark som definierats som sådan mark av medlemsstaterna.

4. Användningen av uttrycket "självständigt" i punkt 1 undantar anställda och övriga personer från skatten i den mån de är bundna till en arbetsgivare av ett anställningsavtal eller av några andra rättsliga bindningar som skapar ett anställningsförhållande vad beträffar arbetsvillkor, lön och arbetsgivaransvar.

Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29, kan varje medlemsstat anse såsom en enda skattskyldig sådana personer som är etablerade inom landets territorium och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band.

5. Stater, regionala och lokala myndigheter och övriga offentligrättsliga organ anses inte såsom skattskyldiga när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i sin egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, arvoden, bidrag eller inbetalningar. När de genomför sådana verksamheter eller transaktioner, skall de dock ändå betraktas som skattskyldiga personer med avseende härpå, om det skulle leda till konkurrenssnedvridning av viss betydelse, ifall de behandlades som icke skattskyldiga personer.

Dessa organ skall i vart fall betraktas som skattskyldiga personer när det gäller de verksamheter som är förtecknade i bilaga D, såvida de inte genomförs i försumbart liten skala.

Medlemsstater kan betrakta sådana verksamheter av dessa organ som är undantagna enligt artikel 13 eller 28 såsom verksamheter som de bedriver i egenskap av myndigheter.

AVDELNING V

SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

Artikel 5

Leverans av varor

1. Med "leverans av varor" avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över egendom.
2. Elektrisk ström, gas, värme, kyla och liknande skall betraktas som materiell egendom.
3. Medlemsstaterna kan betrakta följande som materiell egendom:
 - a) Vissa rättigheter i fast egendom.
 - b) Vissa sakrätter som ger innehavaren nyttjanderätt till fast egendom.
 - c) Andelar eller aktier som ger innehavaren rättsliga eller faktiska rättigheter såsom ägare eller innehavare av fast egendom eller del därav.
4. Som leverans i den betydelse som avses i punkt 1 anses vidare:
 - a) Överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till egendom mot betalande av vederlag.
 - b) Faktiskt överlämnande av varor, i överensstämmelse med avtal om uthyrning av varor under en viss tid eller om avbetalningsköp, som föreskriver att äganderätten normalt skall övergå senast när den sista avbetalningen har erlagts.
 - c) Överföring av varor i enlighet med ett kommissionsavtal om köp eller försäljning.
5. Medlemsstaterna kan betrakta följande som leverans i den betydelse som avses i punkt 1
 - a) Leverans enligt beställningsuppdrag med material som kunden ställer till förfogande, dvs. leverans från en uppdragstagare till dennes kund av lös egendom som framställts eller sammansatts av uppdragstagaren av material eller föremål som ställts till förfogande av kunden för ändamålet, vare sig uppdragstagaren har tillhandahållit någon del av det använda materialet eller inte.
 - b) Överlämnande av vissa byggnadsarbeten.
6. Uttag som en skattskyldig person gör av varor i rörelsen för eget eller personalens privata bruk, eller överlåtelse därav utan ersättning, eller mer generellt sådana uttag för andra ändamål än rörelsen skall, då mervärdesskatten på varorna i fråga eller dessas beståndsdelar varit helt eller delvis avdragsgill, behandlas som leverans mot vederlag. Uttag som gjorts för att ge bort varuprov eller skänka bort gåvor av ringa värde inom ramen för den skattskyldiga personens rörelse skall dock inte behandlas på det sättet.

7. Medlemsstaterna kan behandla följande som leverans mot vederlag:

- a) Uttag som en skattskyldig person gör inom ramen för sin rörelse av varor som producerats, konstruerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller importerats inom denna rörelse, då mervärdesskatten på dessa varor inte skulle ha varit helt avdragsgill om de hade förvärvats från någon annan skattskyldig person.
- b) Uttag av varor som en skattskyldig person gör inom ramen för en icke skattepliktig transaktion, då mervärdesskatten på varorna var helt eller delvis avdragsgill när de anskaffades eller togs ut enligt a.
- c) Varor som en skattskyldig person eller hans efterträdare, med undantag för fall som avses i punkt 8, behåller när han upphör att bedriva en skattepliktig verksamhet och mervärdesskatten på varorna var helt eller delvis avdragsgill när de anskaffades eller togs ut enligt a.

8. Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot vederlag eller ej eller som tillskott till ett bolag, kan medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe. Vid behov får medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra konkurrenssnedvridning i fall där mottagaren inte är skattskyldig fullt ut.

Artikel 6

Tillhandahållande av tjänster

1. Med "tillhandahållande av tjänster" avses varje transaktion som inte utgör leverans av varor i den betydelse som avses i artikel 5.

Sådana transaktioner kan bl.a. omfatta följande:

- Överlåtelse av immateriella tillgångar, vare sig det upprättats någon handling angående äganderätten eller ej.
- Åtagande att avstå från visst handlande eller att tolerera visst handlande eller en viss situation.
- Utförande av tjänster i enlighet med anmodan utfärdad av myndighet eller i dennas namn eller enligt lag.

2. Följande skall behandlas som tillhandahållande av tjänster mot vederlag:

- a) Användning av varor som ingår i en rörelses tillgångar för den skattskyldiges eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än hans rörelse, om mervärdesskatten på dessa varor är helt eller delvis avdragsgill.
- b) Tillhandahållande av tjänster utan vederlag av den skattskyldiga personen för hans eget privata bruk eller personalens eller, mer generellt, för andra ändamål än för hans rörelse.

Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i denna punkt, om sådana undantag inte leder till snedvridning av konkurrensen.

3. För att hindra snedvridning av konkurrensen och med förbehåll för det samråd som föreskrivs i artikel 29, får medlemsstaterna behandla en skattskyldigs tillhandahållande av en tjänst åt sitt företag som tillhandahållande av tjänster mot vederlag om mervärdesskatten på tjänsten inte skulle ha varit helt avdragsgill, om den hade tillhandahållits av en annan skattskyldig person.

4. Då en skattskyldig person i sitt eget namn men för någon annans räkning deltar i tillhandahållande av tjänster, skall det anses att han själv har tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster.

5. Artikel 5.8 skall tillämpas på enahanda sätt på tillhandahållande av tjänster.

Artikel 7

Import

Med "införsel av varor" skall avses införsel av varor till landets territorium såsom detta definieras i artikel 3.

AVDELNING VI

PLATSEN FÖR SKATTEPLIKTIGA TRANSAKTIONER

Artikel 8

Leverans av varor

1. Platsen för leverans av varor skall anses vara följande:

- a) Då varor skickas eller transporteras antingen av leverantören eller av mottagaren eller av en tredje person: den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt när sändningen eller transporten till mottagaren påbörjas. Om varorna installeras eller sammansätts, med eller utan provkörning, av leverantören eller för hans räkning, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varorna installeras eller sammansätts. I fall då installationen eller sammansättningen utförs i ett annat land än leverantörens, skall den medlemsstat till vilka varorna införs vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika dubbelbeskattning där.
- b) Då inga varor skickas eller transporteras: den plats där varorna befinner sig när leveransen äger rum.

2. Med avvikelse från punkt 1 a skall, om avgångsorten för försändelsen eller transporten av varor ligger i ett annat land än varornas införselland, platsen för en leverans som företas av en importör såsom denne definieras i artikel 21.2 och platsen för eventuella följande inköp anses ligga inom varornas införselland.

Artikel 9

Tillhandahållande av tjänster

1. Platsen för tillhandahållande av en tjänst skall anses vara där leverantören har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe från vilket tjänsten tillhandahålls eller, i avsaknad av sådant, den plats där leverantören är bosatt eller stadigvarande vistas.

2. Emellertid gäller följande förbehåll:

a) Platsen för tillhandahållande av tjänster som har samband med fast egendom, däribland fastighetsmäklare- och experttjänster samt av tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, såsom tjänster av arkitekter och av inspektionsföretag, skall vara den plats där egendomen är belägen.

b) Platsen för tillhandahållande av transporttjänster skall vara den där transporten äger rum, med beaktande av de avstånd som tillryggaläggs.

c) Platsen för tillhandahållande av tjänster skall vara den där dessa fysiskt utförs om tjänsterna avser

— kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande aktiviteter, däribland verksamhet av sådana aktiviteters organisatörer och i förekommande fall tillhandahållande av dithörande tjänster,

— transportanknutna verksamheter såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamheter,

— värdering av materiell lös egendom, eller

— arbete på materiell lös egendom.

d) Vid uthyrning av materiell lös egendom, med undantag av alla slag av transportmedel, som av uthyraren förs ut ur en medlemsstat för att användas i en annan medlemsstat, skall platsen för tillhandahållande av tjänsten vara användningsorten.

e) Platsen för tillhandahållandet åt kunder som är etablerade utanför gemenskapen eller åt skattskyldiga personer som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som leverantören, skall för följande tjänster vara den där kunden har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftsställe åt vilket tjänsten tillhandahålls eller, i avsaknad av någon sådan plats, den där han är bosatt eller stadigvarande vistas:

— Hel eller delvis överlåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.

— Reklamtjänster.

— Tjänster av konsulter, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databearbetning och tillhandahållande av information.

— Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en näringsverksamhet eller utöva en rättighet som avses i denna punkt (e).

— Bank-, finansierings- och försäkringstjänster, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.

— Tillhandahållande av personal.

— Tjänster av handelsagenter som agerar i annans namn och för annans räkning, när de åt sin uppdragsgivare anskaffar de tjänster som avses i denna punkt (e).

3. För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller konkurrenssnedvridning kan medlemsstaterna med hänsyn till sådant tillhandahållande av tjänster som avses i 2 e och uthyrning av lös materiell egendom betrakta

a) platsen för tillhandahållande av tjänster som enligt denna artikel skulle ligga inom landets territorium såsom liggande utanför gemenskapen, om den egentliga användningen och utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,

b) platsen för tillhandahållande av tjänster som enligt denna artikel skulle ligga utanför gemenskapen såsom liggande inom landets territorium, om den egentliga användningen och utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom landets territorium.

AVDELNING VII

SKATTSKYLDIGHETENS INTRÄDE OCH UTTAG AV SKATT

Artikel 10

1. a) Med skattskyldighetens inträde avses den omständighet som enligt lagen innebär att skatt kan tas ut.

b) Uttag av skatt kan göras när skattemyndigheten enligt lag får rätt att i ett givet ögonblick göra anspråk på skatt från den skattskyldige; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.

2. Skattskyldigheten inträder och skatt kan tas ut när varorna levereras eller tjänsterna utförs. Leveranser av andra varor än sådana som avses i artikel 5.4 b och tillhandahållande av tjänster som leder till flera successiva avräkningar eller betalningar skall anses ha genomförts vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänför sig till.

Då en betalning skall ske a conto innan varorna har levererats eller tjänsterna är utförda, kan skatt tas ut vid mottagandet av betalningen och på det mottagna beloppet.

Med avsteg från ovanstående bestämmelser får medlemsstater föreskriva att skatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga personer kan tas ut antingen

- senast när fakturan eller annan jämförlig handling utfärdas,
- senast vid mottagandet av köpeskillingen, eller
- om någon faktura eller annan jämförlig handling inte har utfärdats, eller utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för skattskyldighetens inträde.

3. Vid införsel inträder skattskyldigheten och skatten kan tas ut vid den tidpunkt då varorna kommer in på landets territorium som detta fastställs i artikel 3.

Om de införda varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med likvärdig verkan som har fastställts enligt en gemensam politik, får medlemsstaterna koppla samman skattskyldighetens inträde och skatteuttaget med de regler som gäller för dessa gemenskapsavgifter.

Om de införda varorna inte är föremål för några av dessa gemenskapsavgifter, får medlemsstaterna tillämpa gällande tullbestämmelser för att bestämma tidpunkten för skattskyldighetens inträde och uttaget av skatt.

Om varorna omfattas av något av de regelverk för införsel som anges i artikel 16.1 A eller för transitering eller tillfällig införsel, inträder skattskyldigheten och tidpunkten för skatteuttaget först när varorna upphör att omfattas av dessa regler och deklarerats för inhemskt bruk.

AVDELNING VIII

BESKATTNINGSUNDERLAGET

Artikel 11

A. Inom landets territorium

1. Beskattningsunderlaget skall vara följande:

- a) När det gäller annat tillhandahållande av varor och andra tjänster än som avses i punkterna b, c och d nedan: Allt som utgör det vederlag som leverantören har erhållit eller kommer att erhålla från kunden eller en tredje part för dessa inköp, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på leveransen.
- b) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 5.6 och 5.7: Varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av något inköpspris, självkostnadspriset, bestämda vid tidpunkten för tillhandahållandet.
- c) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 6.2: Den skattskyldiges hela kostnad för att tillhandahålla tjänsterna.
- d) När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 6.3: Gångse marknadspris för de tjänster som tillhandahålls.

Med "gångse marknadspris" för tjänster avses det belopp som en kund i det försäljningsled där tillhandahållandet sker under sunda konkurrensbetingelser skulle få betala till en icke närstående leverantör inom landets territorium vid tiden för tillhandahållandet för att få tjänsterna i fråga.

2. Följande inräknas i beskattningsunderlaget:

- a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor, med undantag för mervärdeskatten.
- b) Bikostnader som provision, emballage, transport- och försäkringskostnader som leverantören debiterar kunden. Kostnader som täcks av separat avtal kan av medlemsstaterna betraktas som bikostnader.

3. Beskattningsunderlaget får inte innefatta följande:

- a) Prisnedsättningar i form av kassarabatt.
- b) Rabatter som ges till kunden och kontoförs vid tidpunkten för tillhandahållandet.
- c) Belopp som en skattskyldig person har mottagit av sin kund som ersättning för utlägg som gjorts i den senares namn och för dennes räkning och som bokförts på avräkningskonto. Den skattskyldiga personen skall visa utlaggens faktiska storlek och får inte dra av någon skatt som påförts dessa transaktioner.

B. Vid införsel av varor

1. Beskattningsunderlaget skall vara följande:

- a) Det pris som har betalats eller skall betalas av importören, om detta är hela vederlaget enligt A 1 a.
- b) Gångse marknadspris, om inget pris har betalats eller om det pris som har betalats eller kommer att betalas inte är hela vederlaget för de importerade varorna.

Med "gångse marknadspris" på importerade varor avses det belopp som en importör i det försäljningsled där importen sker under sunda konkurrensbetingelser skulle få betala till en icke närstående leverantör i det land från vilket varorna exporteras vid den tidpunkt när skatten kan tas ut för att få varorna i fråga.

2. Medlemsstaterna får såsom beskattningsunderlag införa det värde som definieras i förordning (EEG) nr 803/68⁽¹⁾.

3. Beskattningsunderlaget skall omfatta följande poster, i den mån de inte redan ingår:

- a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som påförs utanför importlandet och sådana som påförs på grund av införseln, med undantag för den mervärdeskatt som skall utgå.
- b) Bikostnader såsom provision, emballage, transport- och försäkringskostnader, som uppstår fram till första destinationsorten inom importmedlemsstatens territorium.

Med *första destinationsort* skall avses den ort som nämns på fraktsedeln eller någon annan transporthandling med vars hjälp varorna införs till importlandet. Om ingen sådan anvisning finns, skall första destinationsorten anses vara den ort där första omlastningen sker i det landet.

⁽¹⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 6.

Likaså får medlemsstaterna i beskattningsunderlaget inräkna sådana bikostnader som avses ovan då de beror på transport till en annan destinationsort, om denna är känd när skattskyldigheten inträder.

4. Beskattningsunderlaget skall inte omfatta de faktorer som avses i A 3 a och b.

5. När varor som har varit tillfälligt utförda återinförs efter att utomlands ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller efter att ha blivit iståndsatta eller omarbetade utomlands och återinförseln inte är undantagen enligt bestämmelserna i artikel 14.1 f, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de för mervärdeskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom landets territorium.

C. Diverse bestämmelser

1. Om varor eller tjänster avbeställs eller inte godkänns eller om betalning helt eller delvis uteblir eller om priset har nedsatts efter det att tillhandahållandet ägt rum, skall beskattningsunderlaget nedsättas i överensstämmelse därmed på de villkor som medlemsstaterna bestämmer.

För de fall att betalning helt eller delvis uteblir får medlemsstaterna dock göra undantag från denna bestämmelse.

2. Om uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget uttrycks i en annan valuta än den medlemsstats i vilken bestämningen sker, skall valutakursen bestämmas i enlighet med artikel 12 i förordning (EEG) nr 803/68.

3. Vad beträffar kostnader för returemballage får medlemsstaterna antingen

— undanta dessa från beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta belopp justeras om emballaget inte återsänds, eller

— låta dem ingå i beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta belopp justeras om emballaget i själva verket återsänds.

AVDELNING IX

SKATTESATSER

Artikel 12

1. Den skattesats som är tillämplig på skattepliktiga transaktioner skall vara den som är i kraft vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde. Dock gäller följande undantag:

a) I de fall som föreskrivs i artikel 10.2 andra och tredje styckena skall den skattesats som är tillämplig vara den som är i kraft när skatten kan tas ut.

b) I de fall som föreskrivs i artikel 10.3 andra och tredje styckena skall den tillämpliga skattesatsen vara den som är i kraft vid den tidpunkt då ansökan görs om att varorna skall frigöras för inhemskt bruk.

2. Vid förändringar i skattesatserna får medlemsstaterna

— genomföra justeringar i de fall som anges i punkt 1 a för att ta hänsyn till den skattesats som var tillämplig vid den tidpunkt då varorna eller tjänsterna tillhandahölls, och

— införa alla lämpliga övergångsåtgärder.

3. Grundskattesatsen för mervärdeskatt skall bestämmas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och skall vara lika för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster.

4. I vissa fall får tillhandahållande av varor och tjänster beskattas med förhöjda eller reducerade skattesatser. Varje reducerad skattesats skall bestämmas på sådant sätt att från det belopp av mervärdeskatt som följer av dess tillämpning på normalt sätt skall kunna dras hela den mervärdeskatt som är avdragsgill enligt bestämmelserna i artikel 17.

5. Den skattesats som är tillämplig vid införsel av varor skall vara den som tillämpas på leverans av liknande varor inom landets territorium.

AVDELNING X

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

Artikel 13

Undantag inom landets territorium

A. Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

a) Tjänster och därmed förenade varuleveranser som tillhandahålls av det offentliga postväsendet med undantag för passagerarbefordran och telekommunikationstjänster.

b) Sjukhusvård, sjukvård och närbesläktade verksamheter som bedrivs av offentligt rättsliga organ eller under jämförbara sociala betingelser av sjukhus, centra för medicinsk behandling eller diagnos och andra i vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande natur.

c) Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare såsom dessa definieras av medlemsstaten i fråga.

d) Tillhandahållande av organ, blod och mjölk från människor.

e) Tjänster som tandtekniker tillhandahåller under sin yrkesutövning samt tandproteser som tillhandahålls av tandläkare och tandtekniker.

- f) Tjänster som tillhandahålls av fristående grupper av personer vars verksamheter är undantagna från skatteplikt eller som inte är skattepliktiga och som syftar till att förse medlemmarna med tjänster som är direkt nödvändiga för dessas verksamhet, om grupperna endast begär ersättning av varje medlem för dennes andel av gemensamma utgifter, förutsatt att dessa undantag inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.
- g) Tillhandahållande av tjänster och varor som är nära kopplade till socialt bistånd eller socialförsäkring däribland sådant som tillhandahålls av ålderdomshem, offentligrättsliga organ eller andra organisationer som är erkända som välgörenhetsorganisationer av medlemsstaten i fråga.
- h) Tjänster och varor som är nära kopplade till skydd av barn och ungdomar och som tillhandahålls av offentligrättsliga organ eller av andra organisationer som är erkända som välgörenhetsorganisationer av medlemsstaten i fråga.
- i) Undervisning och fostran av barn och ungdomar, skolundervisning, universitetsutbildning, yrkesutbildning och fortbildning, däribland tillhandahållande av tjänster och varor som är nära besläktade därmed, som tillhandahålls av offentligrättsliga organ med detta som mål eller av andra organisationer definierade av medlemsstaten i fråga såsom organ med liknande syften.
- j) Undervisning som ges privat av lärare och omfattar skolundervisning eller universitetsutbildning.
- k) Visst tillhandahållande av personal från religiösa eller filosofiska institutioner för de syften som omfattas av b, g, h och i ovan och som syftar till självvård.
- l) Tjänster och varor med nära anknytning därtill som en organisation som utan vinstintresse verkar i politiskt, fackligt, religiöst, patriotiskt, filosofiskt, filantropiskt eller medborgarrättsligt syfte tillhandahåller i sina medlemmars intresse i utbyte mot en medlemsavgift som bestäms i enlighet med organisationens stadgar, om undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.
- m) Vissa tjänster som är nära kopplade till idrottslig eller fysisk träning som tillhandahålls av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt idrott eller fysisk träning.
- n) Vissa kulturella tjänster och varor med nära anknytning därtill som tillhandahålls av offentligrättsliga organ eller andra kulturella organ som är erkända av medlemsstaten i fråga.
- o) Tillhandahållande av tjänster och varor av organisationer vars verksamheter är undantagna från skatteplikt enligt b, g, h, i, l, m och n ovan, i samband med penninginsamlingsevenemang som anordnas uteslutande till förmån för organisationen själv, om undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen. Medlemsstaterna får införa nödvändiga restriktioner, i synnerhet vad beträffar antalet evenemang eller de intäktsbelopp som kan undantas.
- p) Tillhandahållande av transporttjänster för sjuka eller skadade personer i fordon som är särskilt utformade för ändamålet och som utförs av organ med vederbörligt tillstånd.
- q) Verksamheter av icke kommersiella offentliga radio- och televisionsorgan.
2. a) För att undantagen enligt punkt 1 b, g, h, i, l, m och n i denna artikel skall gälla ett icke offentligrättsligt organ får medlemsstaterna i varje enskilt fall uppställa ett eller flera av följande villkor:
- De får inte systematiskt sträva efter att uppnå vinst, och vinster som ändå uppstår får inte delas ut utan skall avsättas för bibehållande eller förbättring av de tjänster som tillhandahålls.
 - De skall ledas och förvaltas på huvudsakligen frivillig basis av personer som inte har något direkt eller indirekt intresse, vare sig själva eller genom mellanhänder, av verksamheternas resultat.
 - Deras priser skall vara godkända av det allmänna eller inte överstiga sådana priser eller, när det gäller tjänster som inte är föremål för godkännande, vara lägre än de priser som debiteras för liknande tjänster av kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.
 - Undantagen får inte riskera att skapa sådana konkurrenssnedvridningar som skulle kunna försätta kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt i underläge.
- b) Tillhandahållandet av tjänster eller varor får inte undantas enligt punkt 1 b, g, h, i, l, m och n ovan, om
- det inte är väsentligt för de undantagna verksamheterna,
 - det grundläggande syftet är att vinna ytterligare intäkter åt organisationen genom att driva verksamheter som direkt konkurrerar med kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.
- B. Övriga undantag från skatteplikt
- Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:
- a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, däribland närstående tjänster som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.

b) Utarrendering och uthyrning av fast egendom dock icke för

1. tillhandahållande av logi, såsom detta definieras i medlemsstaternas lagstiftning, inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, däribland tillhandahållande av logi i semesterbyar eller på område som iordningställts för användning som camping-platser,
2. uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon,
3. uthyrning av varaktigt installerad utrustning och maskiner,
4. uthyrning av boxar.

Medlemsstaterna kan besluta om ytterligare begränsningar av detta undantag.

c) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt enligt denna artikel eller enligt artikel 28.3 b då dessa varor inte har gett upphov till avdragsrätt, eller av varor vars anskaffning eller tillverkning, enligt vad som sägs i artikel 17.6, inte berättigar till avdrag för mervärdesskatt.

d) Följande transaktioner:

1. Beviljande av och förhandlingar om krediter och förvaltning av krediter av den person som beviljat kredit.
2. Förhandlingar om och annan befattning med kreditgarantier eller andra säkerheter och förvaltning härav av den som beviljat kredit.
3. Transaktioner och förhandlingar rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av inkasso och factoring.
4. Transaktioner och förhandlingar rörande valuta, sedlar och mynt använda som lagligt betalningsmedel, med undantag av samlarföremål. Med "samlarföremål" skall avses guld-, silver- eller andra metallmynt eller sedlar som normalt inte används som lagligt betalningsmedel samt mynt av numismatiskt intresse.
5. Transaktioner och förhandlingar med undantag av förvaltning och förvar rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper, dock med uteslutande av följande:
 - Handlingar som representerar äganderätt till varor.
 - Sådana rättigheter eller värdepapper som avses i artikel 5.3.
6. Förvaltning av särskilda investeringsfonder såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

e) Tillhandahållande till nominella värdet av frimärken giltiga för postala tjänster inom landets territorium, skattemärken och andra liknande märken.

f) Vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel, om inte annat följer av de villkor och begränsningar som fastställs av varje medlemsstat.

g) Tillhandahållande av byggnader eller delar därav och den mark på vilken de står, utom sådant som beskrivs i artikel 4.3 a.

h) Tillhandahållande av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som anges i artikel 4.3 b.

C. Valfrihet

Medlemsstaterna får medge skattskyldiga en rätt till valfrihet för beskattning i följande fall:

- a) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.
- b) Tjänster som omfattas av B d, g och h ovan.

Medlemsstaterna får inskränka denna rätt till valfrihet och skall närmare bestämma om dess användning.

Artikel 14

Undantag för införsel

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

- a) Slutlig införsel av varor vars tillhandahållande av en skattskyldig person under alla förhållanden skulle vara undantaget från skatteplikt inom landet.
- b) Införsel av varor som omfattas av transiteringsförfarande.
- c) Varuinförsel som deklarerats enligt ett tillfälligt införselförfarande och som därigenom har rätt till befrielse från tullar, eller som skulle ha det om varorna vore importerade från ett tredje land.
- d) Slutlig införsel av varor som berättigar till annan tullbefrielse än som föreskrivs i Gemensamma tulltaxan eller som skulle berättiga härtill om de vore importerade från ett tredje land. Medlemsstaterna skall dock ha möjlighet att välja att inte medge undantag om detta skulle vara ägnat att allvarligt inverka på konkurrensbetingelserna på hemmamarknaden.
- e) Återinförsel av varor i samma tillstånd som det i vilket de exporterades av den som utfört dem, om de omfattas av tullbefrielse eller skulle ha gjort det om de varit importerade från tredje land.
- f) Återinförsel av materiell lös egendom av den som utfört den, eller av någon annan för hans räkning, om egendomen medan den befann sig i en annan medlems-

stat har undergått arbete som har beskattats utan rätt till avdrag eller återbetalning.

g) Varuinförsel:

- inom ramen för diplomatiska eller konsulära förbindelser, som berättigar till befrielse från tullar eller som skulle berättiga härtill om de vore importerade från ett tredje land.
- av internationella organisationer erkända som sådana av myndigheterna i värdlandet, och av medlemmar i sådana organisationer, inom ramen för och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller av avtal om deras säte.
- till en medlemsstat som är medlem i Atlantpakten som görs av väpnade styrkor tillhörande andra anslutna länder och som är avsedda att användas av dessa styrkor eller den civilperson som åtföljer dem eller deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor utgör en del i det gemensamma försvaret.

h) Havsfiskeföretags införsel till hamnar av sina fångster, antingen obearbetade eller efter att de genomgått konservering för saluföring men innan de levereras.

i) Tillhandahållande av tjänster i samband med varuinförsel, där värdet av dessa tjänster är inräknat i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 11 B 3.

j) Centralbankers införsel av guld.

2. Kommissionen skall till rådet vid första möjliga tillfälle lämna förslag utformade för att fastställa gemenskapsregler om skatter som klargör räckvidden av de undantag som avses i punkt 1 och närmare anger reglerna för deras genomförande.

Till dess att dessa regler träder i kraft får medlemsstaterna

- behålla gällande bestämmelser rörande frågor som sammanhänger med ovanstående bestämmelser,
- anpassa sina nationella bestämmelser för att nedbringa snedvridningen av konkurrensen till ett minimum och särskilt risken för att mervärdeskatt inte tas ut eller tas ut dubbelt inom gemenskapen,
- använda de administrativa förfaranden som de anser mest lämpliga för att åstadkomma skatteundantag.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen, som i sin tur skall underrätta övriga medlemsstater, om de åtgärder de har vidtagit eller vidtar i överensstämmelse med föregående bestämmelser.

Artikel 15

Undantag för export och liknande transaktioner samt internationella transporter

Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som

krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

1. Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning skickas eller transporteras till en destination utanför landets territorium såsom det definieras i artikel 3.
2. Leverans av varor som av en kund som inte är etablerad inom landet eller för hans räkning, skickas eller transporteras till en destination utanför landets territorium såsom det definieras i artikel 3 med undantag av varor som transporteras av kunden själv för utrustning, bunkring och proviantering av nöjesbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk.
3. Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller importerats i syfte att genomgå sådant arbete i landets territorium såsom det definieras i artikel 3 och som skickats eller transporterats ut ur det landets territorium av den som tillhandahåller tjänsterna eller av kunden, som inte är etablerad inom landets territorium, eller för någonders räkning.
4. Leverans av varor för bunkring och proviantering av fartyg i följande fall:
 - a) Fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet.
 - b) Fartyg som används för sjöräddning eller assistans eller för fiske inomskärs, i det senare fallet med undantag för fartygsproviant.
 - c) Krigsfartyg, såsom de definieras i undernummer 89.01 A i Gemensamma tulltaxan, som lämnar landet och är destinerade till utländska hamnar eller ankarplatser.

Medlemsstaterna får dock inskränka detta undantag till dess att gemenskapsskatteregler på detta område har genomförts.

5. Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av sådana havsgående fartyg som avses i punkt 4 a och b samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning — däribland fiskeriutrustning — som ingår som en del i eller används i dem.
6. Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av flygplan som används av företag som driver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer, samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som ingår som en del i eller används i dem.
7. Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av sådana flygplan som avses i punkt 6.
8. Tillhandahållande av andra tjänster än sådana som avses i punkt 5 för att täcka direkta behov för sådana havsgående fartyg som avses i den punkten eller deras laster.

9. Tillhandahållande av andra tjänster än sådana som avses i punkt 6, för att täcka direkta behov för sådana flygplan som avses i den punkten eller deras laster.

10. Tillhandahållande av varor och tjänster i följande fall:

- Tillhandahållandet sker inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser.
- Tillhandahållandet sker till internationella organisationer erkända som sådana av myndigheterna i värdlandet, och till medlemmar av sådana organisationer, med de begränsningar och på de villkor som fastställs av de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtal om deras säte.
- Tillhandahållandet sker i en medlemsstat som är medlem i Atlantpaktens till väpnade styrkor tillhörande andra anslutna länder och är avsett för dessa styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för deras mässor eller marknader när dessa styrkor utgör en del i det gemensamma försvaret.

Detta undantag skall gälla om inte annat sägs i de villkor och begränsningar som fastställs av medlemsstaterna till dess att gemenskapsskatteregler är införda.

Undantaget kan införas som en rätt till återbetalning av skatten.

11. Leverans av guld till centralbanker.

12. Varor som levereras till godkända organ som exporterar dem som ett led i sina humanitära, välgörenhets- eller undervisande verksamheter utomlands. Detta undantag får införas som en rätt till återbetalning av skatten.

13. Tillhandahållande av tjänster, inklusive transport och dithörande transaktioner — men exklusive tillhandahållande av tjänster som är undantagna enligt artikel 13 — som är direkt kopplade till transitering eller export av varor eller till import av varor som kan komma i fråga enligt artiklarna 14.1 b och c och 16.1.

14. Tjänster som tillhandahålls av mäklare och övriga mellanhänder, i någon annan persons namn och för dennes räkning, då de utgör en del av sådana transaktioner som anges i denna artikel eller av transaktioner som utförs utanför landets territorium såsom detta definieras i artikel 3.

Detta undantag gäller inte för resebyråer som i den resandes namn och för dennes räkning tillhandahåller tjänster som utnyttjas i andra medlemsstater.

Artikel 16

Undantag kopplade till internationella varutransporter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapens bestämmelser, får medlemsstaterna efter det samråd som föreskrivs i artikel 29 vidta särskilda åtgärder i syfte att från mervärdesskatt undanta alla eller några av följande transaktioner, om de inte syftar till slutlig användning eller konsumtion och om det belopp av mervärdesskatt som tas ut vid övergång till konsumtion svarar mot det skattebelopp som borde ha tagits ut om var och en av dessa transaktioner hade beskattats vid införsel eller inom landets territorium:

A. Införsel av varor som är avsedda att

- a) tullbehandlas och i tillämpliga fall placeras i tillfälligt lager i den betydelse som avses i direktiv 68/312/EEG⁽¹⁾,
- b) placeras enligt frizonsregler i den betydelse som avses i direktiv 69/75/EEG⁽²⁾,
- c) placeras enligt tullagerförfarande i den betydelse som avses i direktiv 69/74/EEG⁽³⁾,
- d) släppas in i de farvatten och inre vatten som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1496/68⁽⁴⁾,
- e) placeras i annat lager än tullager eller enligt reglerna om aktiv förädling.

B. Leverans av varor som skeppas eller fraktas till sådana orter som anges i A ovan samt tillhandahållande av dithörande tjänster.

C. Tillhandahållande av varor och tjänster som utförs på de orter som nämns i A ovan och som fortfarande omfattas av någon av de regler som där anges.

D. Leverans av varor som fortfarande omfattas av regler för transitering eller tillfällig införsel enligt artikel 14.1 b och c liksom också tillhandahållande av dithörande tjänster.

2. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 kan medlemsstaterna välja att undanta import åt och leverans av varor till en skattskyldig person som har för avsikt att exportera dem som de är eller efter bearbetning, liksom tillhandahållande av tjänster som är kopplade till hans exportrörelse, dock med ett högsta belopp som är lika med värdet av hans export under de närmast föregående tolv månaderna.

3. Kommissionen skall vid första lämpliga tillfälle lämna förslag till rådet om gemensamma regler för tillämpning av mervärdesskatt på de transaktioner som avses i punkterna 1 och 2.

⁽¹⁾ EGT nr L 194, 6.8.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr L 58, 8.3.1969, s. 11.

⁽³⁾ EGT nr L 58, 8.3.1969, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 238, 28.9.1968, s. 1.

AVDELNING XI

AVDRAG

Artikel 17

Avdragsrättens inträde och räckvidd

1. Avdragsrätten inträder samtidigt som skattskyldigheten för avdragsbeloppet.

2. I den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall han ha rätt att dra av följande från den skatt som han är skyldig att betala:

- a) Mervärdeskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på varor eller tjänster som har tillhandahållits eller kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person.
- b) Mervärdeskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på importerade varor.
- c) Mervärdeskatt som kan tas ut enligt artiklarna 5.7 a och 6.3.

3. Medlemsstaterna skall också medge varje skattskyldig person rätt till avdrag eller återbetalning av den mervärdeskatt som avses i punkt 2 i den mån varorna och tjänsterna används för:

- a) Transaktioner som avser de näringsgrenar som anges i artikel 4.2 och som bedrivs i något annat land och som skulle uppfylla villkoren för avdrag av skatt om de hade ägt rum inom landets territorium.
- b) Transaktioner som är undantagna enligt artiklarna 14.1 i, 15 och 16.1 B—D eller enligt punkt 16.2.
- c) Någon av de transaktioner som är undantagna enligt artikel 13 B a och 13 B d punkterna 1–5, då kunden är etablerad utanför gemenskapen eller då dessa transaktioner är direkt kopplade till varor avsedda att exporteras till ett land utanför gemenskapen.

4. Rådet skall sträva efter att, på grundval av ett förslag från kommissionen och enhälligt, före den 31 december 1977 införa gemenskapsregler om fastställelse av de regler enligt vilka återbetalningar skall göras i enlighet med punkt 3 till skattskyldiga personer som inte är etablerade inom landets territorium. Till dess att dessa gemenskapsregler träder i kraft, skall medlemsstaterna själva bestämma metoden för återbetalningen i fråga. Då den skattskyldiga personen inte har sin hemvist i gemenskapens territorium, får medlemsstaterna vägra återbetalning eller införa tillägsvillkor.

5. När varor och tjänster är avsedda att användas av en skattskyldig person såväl för transaktioner som omfattas av punkterna 2 och 3 och med avseende på vilka mervärdeskatten är avdragsgill, som för transaktioner med avseende på vilka mervärdeskatten inte är avdragsgill, skall bara den andel av mervärdeskatten vara avdragsgill som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna.

Denna andel skall bestämmas i enlighet med artikel 19 för alla transaktioner som genomförs av den skattskyldiga personen.

Medlemsstaterna får dock

- a) tillåta den skattskyldiga personen att bestämma en andel för varje gren av sin rörelse, om han för separata räkenskaper för varje rörelsegren,
- b) ålägga den skattskyldiga personen att bestämma en andel för varje rörelsegren och att föra separata räkenskaper för varje rörelsegren,
- c) tillåta eller ålägga den skattskyldiga personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna,
- d) tillåta eller ålägga den skattskyldiga personen att göra avdraget i enlighet med bestämmelsen i första stycket, med avseende på alla varor och tjänster som används för alla transaktioner som avses där,
- e) föreskriva att man vid bestämning av en skattskyldig persons avdrag skall bortse från det icke avdragsgilla beloppet om detta är ringa.

6. Inom fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall rådet enhälligt på kommissionens förslag besluta vilka utgifter som inte skall berättiga till avdrag av mervärdeskatt. Mervärdeskatt skall under inga förhållanden vara avdragsgill på utgifter som inte strikt är rörelseutgifter, t.ex. sådana som hänför sig till lyxartiklar, nöjen eller underhållning.

Till dess att ovanstående regler träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de undantag som föreskrivs i deras nationella lagstiftning när detta direktiv träder i kraft.

7. Med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 får varje medlemsstat av konjunkturskäl helt eller delvis undanta alla eller vissa anläggningstillgångar eller övriga varor från avdragssystemet. För att bibehålla identiska konkurrensbetingelser, får medlemsstaterna i stället för att vägra avdrag beskatta de varor som är tillverkade av den skattskyldiga personen själv eller som han har inköpt i landet eller importerat, på ett sådant sätt att skatten inte överstiger den mervärdeskatt som skulle ha tagits ut på förvärv av liknande varor.

Artikel 18

Regler om utnyttjande av avdragsrätten

1. För att utnyttja sin avdragsrätt skall den skattskyldiga personen:

- a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura, upprättad i enlighet med artikel 22.3,
- b) för avdrag enligt artikel 17.2 b inneha en importhandling som anger att han är mottagare eller importör och som anger, eller medger beräkning av, skatteuttaget,
- c) för avdrag enligt artikel 17.2 c iaktta de regler och förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat,

d) iaktta de regler och förfaranden som fastställts av varje medlemsstat när han som kund skall betala skatt i enlighet med artikel 21.1.

2. Den skattskyldiga personen skall göra avdraget genom att från det totala mervärdeskattebeloppet för en given skatteperiod subtrahera det totala skattebelopp för vilket avdragsrätt har inträtt under samma period och som kan utnyttjas enligt bestämmelserna i punkt 1.

Medlemsstaterna får dock, vad beträffar skattskyldiga personer som genomför sådana tillfälliga transaktioner som definieras i artikel 4.3, kräva att avdragsrätten utnyttjas endast vid tidpunkten för tillhandahållandet.

3. Medlemsstaterna skall fastställa regler som kan ge rätt till avdrag som inte gjorts i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om tillåtna avdrag för en viss period överstiger skatt att betala kan medlemsstaterna antingen göra en återbetalning eller föra över det överskjutande beloppet till nästa period enligt villkor som de skall bestämma.

Om det överskjutande beloppet är ringa, kan medlemsstaterna dock vägra att återbetala det eller föra över det till nästa period.

Artikel 19

Beräkning av avdragsgill andel

1. Den avdragsgilla andelen enligt artikel 17.5 första stycket skall bestå av ett allmänt bråk där

— täljaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdeskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner för vilka mervärdeskatt är avdragsgill enligt artikel 17.2 och 17.3,

— nämnaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdeskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som ingår i täljaren och till transaktioner för vilka mervärdeskatt inte är avdragsgill. Medlemsstaterna får i nämnaren också inräkna beloppet av andra subventioner än de som anges i artikel 11.B.1 a.

Andelen skall bestämmas varje år och omräknas till ett procenttal, avrundat uppåt till nästa heltal.

2. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1, skall från beräkningen av den avdragsgilla andelen undantas den omsättning som kan hänföras till tillhandahållande av anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse. Vidare undantas vad som kan hänföras till kringtjänster antingen i samband med fastighets- och finansiella transaktioner eller transaktioner som anges i artikel 13 B d. Då medlemsstater utnyttjar valmöjligheten enligt artikel 20.5 att inte kräva jämkning med avseende på anläggningstillgångar, kan de låta köpeskillingen vid avyttring av anläggningstillgångar ingå i den avdragsgilla andelen.

3. Den andel som skall gälla preliminärt för ett år skall vara den som beräknas på grundval av föregående års

transaktioner. I avsaknad av sådana transaktioner att jämföra med, eller om de uppgick till obetydliga belopp, skall den skattskyldiga personen under skattemyndigheternas överinseende uppskatta den avdragsgilla andelen med utgångspunkt från sina prognoser. Medlemsstaterna får dock behålla sina nuvarande regler.

Avdrag som görs på grundval av en sådan preliminär andel skall justeras när den slutliga andelen är bestämd under påföljande år.

Artikel 20

Jämkning av avdrag

1. Det ursprungliga avdraget skall jämkas enligt de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, särskilt

a) när det ursprungliga avdraget var högre eller lägre än vad den skattskyldiga personen hade rätt till,

b) när det efter det att deklarationen är gjord, inträffar någon förändring i de faktorer som använts för att bestämma avdragsbeloppet, i synnerhet att köp hävs eller prisnedsättningar erhålls. Jämkning skall dock inte ske i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda eller då det har visats eller bekräftats att egendom förstörts, gått förlorad eller stulits, ej heller vid uttag i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller att ge bort sådana varuprov som anges i artikel 5. 6. Medlemsstaterna kan dock kräva jämkning i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda och vid stöld.

2. När det gäller anläggningstillgångar, skall jämkningen fördelas över fem år inklusive det år då varorna förvärvades eller tillverkades. Den årliga jämkningen skall endast ske med avseende på en femtedel av den skatt som belastar varorna. Jämkningsperioden skall göras på grundval av variationerna i avdragsrätt under de följande åren jämfört med den som gällde det år då varorna förvärvades eller tillverkades.

Utan hinder av föregående stycke kan medlemsstaterna grunda jämkningen på en period av fem hela år med början från den tidpunkt då varorna först används.

När det gäller fast egendom förvärvad som anläggningstillgångar kan jämkningsperioden förlängas till högst tio år.

3. Vid tillhandahållande under jämkningsperioden skall anläggningstillgångar betraktas som om de fortfarande användes i den skattskyldiga personens rörelse till utgången av jämkningsperioden. Sådan affärsverksamhet antas vara helt skattepliktig om leveransen av de nämnda varorna är skattepliktig; den antas vara helt undantagen om leveransen är undantagen. Jämkningsperioden skall endast en gång för hela den jämkningsperiod som återstår.

I det senare fallet kan medlemsstaterna emellertid avstå från kravet på jämkning i den mån kunden är en skattskyldig person som använder anläggningstillgångarna i fråga uteslutande för transaktioner för vilka mervärdeskatten är avdragsgill.

4. Vid tillämpning av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna

- definiera begreppet anläggningstillgångar,
- ange det belopp av skatten som skall beaktas vid jämkningen,
- införa lämpliga åtgärder i syfte att säkerställa att jämkningen inte innebär några omotiverade fördelar,
- tillåta administrativa förenklingar.

5. Om verkan i praktiken av att tillämpa punkterna 2 och 3 i någon medlemsstat skulle vara ringa, får den medlemsstaten med förbehåll för sådant samråd som föreskrivs i artikel 29 avstå från att tillämpa dessa punkter med beaktande av behovet att undvika snedvridning av konkurrensen, skatteeffekten i stort i medlemsstaten i fråga och behovet av en effektiv administration.

6. Då den skattskyldige personen övergår från att beskattas på normalt sätt till särskilda regler eller omvänt, får medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att den skattskyldige personen inte skall gynnas eller missgynnas orättvist.

AVDELNING XII

PERSONER SOM ÄR ANSVARIGA FÖR SKATTEINBETALNING

Artikel 21

Personer som är skyldiga att betala in skatt till myndigheterna

Följande skall vara betalningsskyldiga för mervärdesskatt:

1. Enligt det inhemska systemet:
 - a) Skattskyldiga personer som genomför andra skattepliktiga transaktioner än sådana som anges i artikel 9.2 e och som genomförs av en skattskyldig person bosatt utomlands. När den skattepliktiga transaktionen genomförs av en skattskyldig person bosatt utomlands får medlemsstaterna införa regler varigenom skatt skall betalas av någon annan än denne. Bl.a. får ett skatteombud eller den person åt vilken den skattepliktiga transaktionen utförs utses såsom denna andra person. Medlemsstaterna får även föreskriva att någon annan än den skattskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.
 - b) Personer som tillhandahåller sådana tjänster som anges i artikel 9.2 e av en skattskyldig person bosatt utomlands. Medlemsstaterna kan dock kräva att leverantören av tjänsterna skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.
 - c) Varje person som anger mervärdesskatten på en faktura eller jämförlig handling.
2. Vid import: Den eller de personer som är utsedda till eller har godtagits såsom varande ansvariga av de medlemsstater till vilka varorna importeras.

AVDELNING XIII

SKYLDIGHETER FÖR PERSONER SOM ÄR ANSVARIGA FÖR BETALNING

Artikel 22

Skyldigheter enligt det inhemska systemet

1. Varje skattskyldig person skall uppge när hans verksamhet som skattskyldig person inleds, förändras eller upphör.
2. Varje skattskyldig person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kontrolleras av skattemyndigheten.
3.
 - a) Varje skattskyldig person skall utfärda en faktura eller jämförlig handling beträffande alla varor och tjänster som han har tillhandahållit någon annan skattskyldig person och behålla ett exemplar. Varje skattskyldig person skall likaledes utfärda en faktura beträffande betalningar a conto som gjorts till honom av någon annan skattskyldig person innan varor eller tjänster tillhandahållits.
 - b) Fakturan skall tydligt ange priset exklusive skatt och däremot svarande skatt vid varje skattesats liksom också alla eventuella undantag.
 - c) Medlemsstaterna skall fastställa kriterier för att bedöma huruvida en handling kan anses motsvara en faktura.
4. Varje skattskyldig person skall lämna en deklaration inom en tidsperiod som skall bestämmas av varje medlemsstat. Denna tidsperiod får inte överskrida två månader efter utgången av varje skatteperiod. Skatteperioden får av medlemsstaterna fastställas till en månad, två månader eller ett kvartal. Medlemsstaterna får dock fastställa olika perioder, så länge dessa inte överskrider ett år.

Deklarationen skall innehålla alla uppgifter som behövs för att beräkna den utgående skatten och de avdrag som skall göras, däribland i förekommande fall och i den mån det anses nödvändigt för att fastställa beräkningsunderlaget, det sammanlagda beloppet av de transaktioner som hänförs sig till denna skatt och dessa avdrag samt det sammanlagda beloppet av undantagna transaktioner.
5. Varje skattskyldig person skall betala nettobeloppet av mervärdesskatten samtidigt med ingivandet av deklarationen. Medlemsstaterna får dock fastställa en annan dag för betalning av detta belopp eller begära a contobetalning.
6. Medlemsstaterna får kräva att den skattskyldiga personen lämnar in en redogörelse, innefattande de uppgifter som anges i punkt 4, och rörande alla transaktioner som har utförts föregående år. Denna redogörelse skall innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar.
7. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artikel 21.1 a och b är att anse som betalningsskyldiga för skatten i stället för en skattskyldig person som är etablerad i något annat land,

eller som är solidariskt ansvarig för betalningen, skall uppfylla sina skyldigheter enligt ovanstående avseende deklaration och betalning.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som skall införas i överensstämmelse med artikel 17. 4, får medlemsstaterna ålägga andra skyldigheter som de finner nödvändiga för riktig debitering och uppbörd av skatt och till förebyggande av fusk.

9. Medlemsstaterna får befria skattskyldiga personer från

- vissa skyldigheter,
- alla skyldigheter då dessa skattskyldiga personer endast genomför transaktioner, som är undantagna från mervärdesskatt,
- skyldigheten att betala förfallen skatt när beloppet är ringa.

Artikel 23

Skyldigheter vid införsel av varor

Vad beträffar importerade varor, skall medlemsstaterna fastställa närmare regler för upprättande av deklaration och betalning.

Medlemsstaterna kan bl.a. föreskriva att den mervärdesskatt som utgår på införsel av varor som görs av skattskyldiga personer eller personer som är betalningsansvariga för skatt eller vissa kategorier av dessa båda inte behöver betalas vid tiden för införseln, under förutsättning att skatten anges som sådan i den deklaration som skall lämnas enligt artikel 22.4.

AVDELNING XIV

SÄRSKILDA REGLER

Artikel 24

Särskilda regler för småföretag

1. Medlemsstater som kan tänkas stöta på svårigheter vid tillämpningen av de normala skattereglerna på små företag på grund av dessas verksamhet eller struktur skall ha möjlighet att, på de villkor och inom de gränser som de bestämmer, med förbehåll för samråd enligt artikel 29, tillämpa förenklade förfaranden såsom schablonregler för påförande och uppbörd av skatten, förutsatt att dessa inte leder till någon minskning av denna.

2. Intill den dag som skall fastställas av rådet enhälligt på kommissionens förslag men som inte får vara senare än den dag då skatt på import och skatterestitution på export i handeln medlemsstaterna emellan upphävs, gäller följande:

a) Medlemsstater som har utnyttjat valmöjligheten enligt artikel 14 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967 för att införa undantag från skatteplikt eller graderade skattelättnader får behålla dessa och reglerna för deras

tillämpning om de är förenliga med mervärdesskattesystemet.

De medlemsstater som tillämpar befrielse från skatt för skattskyldiga personer vilkas årsomsättning är mindre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs, får höja denna gräns till 5 000 europeiska beräkningsenheter.

Medlemsstater som tillämpar graderad skattelättnad får varken höja den övre gränsen för denna eller göra villkoren för beviljande härav gynnsammare.

b) Medlemsstater som inte har utnyttjat denna valmöjlighet får medge befrielse från skatt för skattskyldiga personer vilkas årsomsättning är högst lika med motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs; vid behov får de medge graderad skattelättnad till skattskyldiga personer vars årsomsättning överskrider den övre gräns som har fastställts av medlemsstaterna för undantag.

c) Medlemsstater som tillämpar undantag från skatt för skattskyldiga personer vars årsomsättning är lika med eller högre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gäller den dag då detta direktiv införs, får höja den för att bibehålla dess reala värde.

3. Begreppen undantag från skatteplikt och graderad skattelättnad skall tillämpas på tillhandahållandet av varor och tjänster av små företag.

Medlemsstater får undanta vissa transaktioner från de regler som föreskrivs i punkt 2. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte i något fall tillämpas på de transaktioner som avses i artikel 4.3.

4. Den omsättning som skall utgöra referensnivå vid tolkning av bestämmelserna i punkt 2 skall bestå av beloppet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållande av varor och tjänster såsom detta definieras i artiklarna 5 och 6, i den mån som de beskattas, däribland transaktioner som är undantagna med återbetalning av tidigare erlagd skatt i enlighet med artikel 28.2, och beloppet av de transaktioner som är undantagna enligt artikel 15, beloppet av fastighetstransaktioner, de finansiella transaktioner som avses i artikel 13 B d, och försäkringstjänster, med mindre dessa transaktioner har karaktär av bitransaktioner.

Köpeskillingen vid avyttring av ett företags materiella eller immateriella anläggningstillgångar skall inte räknas med vid beräkning av omsättningen.

5. Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt skall inte ha rätt att dra av skatt i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 och inte heller att ange skatten på sina fakturor eller därmed jämförliga handlingar.

6. Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt får välja antingen de normala mervärdesskattereglerna eller de förenklade förfaranden som avses i punkt 1. I detta fall

skall de ha rätt till varje graderad skattelättnad som kan ha fastställts genom inhemsk lagstiftning.

7. Skattskyldiga personer som åtnjuter graderad skattelättnad skall behandlas som skattskyldiga personer underkastade de normala reglerna om mervärdeskatt med förbehåll för tillämpningen av punkt 1.

8. Med fyra års mellanrum, första gången den 1 januari 1982, och efter samråd med medlemsstaterna, skall kommissionen lämna en rapport till rådet om tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel. Den skall, i den mån det är nödvändigt och med beaktande av nödvändigheter av att på sikt uppnå överensstämmelse mellan de nationella lagstiftningarna, till denna rapport föga förslag rörande:

- a) förbättringar som bör göras i de särskilda reglerna för småföretag,
- b) anpassningen av de nationella regelsystemen vad beträffar undantag och graderad skattelättnad,
- c) anpassningen av den gräns på 5 000 europeiska beräkningsenheter som nämns i punkt 2.

9. Rådet kommer att vid lämplig tidpunkt besluta huruvida förverkligandet av det mål som nämns i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967 kräver att särskilda regler införs för småföretag och kommer, om så är lämpligt, att besluta om gränserna och de gemensamma genomförandevillkoren för dessa regler. Till dess att sådana regler införs, får medlemsstaterna behålla sina egna specialregler som de skall tillämpa i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och rådets senare rättsakter.

Artikel 25

Särskilt beskattningssystem för jordbrukare

1. Om tillämpningen av de normala mervärdeskatte-reglerna på jordbrukare, eller de förenklade regler som föreskrivs i artikel 24, skulle leda till svårigheter, får medlemsstaterna tillämpa ett system med schablonregler enligt denna artikel för att kompensera jordbrukarna för den mervärdeskatt de betalar på inköp av varor och tjänster.

2. I denna artikel används följande uttryck i den betydelse som här anges:

- *jordbrukare*: skattskyldig person som bedriver sin verksamhet i företag av något av de slag som definieras nedan,
- *företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske*: företag som betraktas som sådant av varje medlemsstat inom ramen för de produktionsverksamheter som är förtecknade i bilaga A,
- *schablonbeskattad jordbrukare*: jordbrukare som omfattas av reglerna om schablonbeskattning enligt punkterna 3 och följande,
- *jordbruksprodukter*: varor producerade av ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlems-

stat genom de verksamheter som är förtecknade i bilaga A,

- *jordbrukstjänst*: tjänst av något av de slag som anges i bilaga B och som en jordbrukare tillhandahåller med hjälp av arbetskraft och/eller med hjälp av sådan utrustning som normalt är tillgänglig i det företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske som bedrivs av honom,
- *ingående mervärdeskatt*: beloppet av den sammanlagda mervärdeskatt som utgår på de varor och tjänster som inköps av alla jordbruks-, skogsbruks- och fiskeriföretag i varje medlemsstat som tillämpar schablonbeskattning om skatten skulle vara avdragsgill enligt artikel 17 för en jordbrukare som omfattas av de normala mervärdeskatte-reglerna,
- *schablonberäknat compensationstal*: det procenttal som bestäms av medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 och tillämpas av dem i de fall som anges i punkt 5 för att göra det möjligt för jordbrukare med schablonbeskattning att få kompensation för ingående skatt,
- *schablonberäknad compensation*: belopp som erhålls genom att tillämpa det compensationstal som föreskrivs i punkt 3 på jordbrukarens omsättning i de fall som avses i punkt 5.

3. Medlemsstaterna skall bestämma schablonberäknade compensationstal då så är nödvändigt och skall underrätta kommissionen innan de tillämpar dem. Dessa procenttal skall bygga på makroekonomiska statistiska uppgifter enbart för jordbrukare med schablonberäknad compensation under de föregående tre åren. De får inte användas för att ge jordbrukarna i fråga återbetalningar som är större än den ingående mervärdeskatten. Medlemsstaterna kan välja att minska dessa procenttal till noll. Procenttalet får avrundas uppåt eller nedåt till närmaste halva procentenhet.

Medlemsstaterna får bestämma olika compensationstal för skogsbruk, för de olika underavdelningarna av jordbruk och för fiske.

4. Medlemsstaterna får befria jordbrukare med schablonbeskattning från de skyldigheter som åläggs skattskyldiga personer genom artikel 22.

5. De compensationstal som föreskrivs i punkt 3 skall tillämpas på priset, exklusive skatt, på de jordbruksprodukter och jordbrukstjänster som jordbrukarna i fråga tillhandahåller andra skattskyldiga personer än jordbrukare med schablonbeskattning. Denna compensation skall utesluta alla övriga former av avdrag.

6. Medlemsstaterna får föreskriva att compensationen skall betalas

- a) av den skattskyldiga köparen eller mottagaren av varorna eller tjänsterna. Denna är i detta fall berättigad att enligt det förfarande som fastställs av medlemsstaterna, från den mervärdeskatt som han är skyldig att betala dra av den schablonberäknade mervärdeskatte-kompensation som han har betalat till jordbrukarna, eller
- b) av myndigheterna.

7. Medlemsstaterna skall införa alla nödvändiga regler för att effektivt kontrollera betalningen av kompensationen till jordbrukarna.

8. Vad beträffar alla andra inköp av jordbruksprodukter och jordbrukstjänster än sådana som omfattas av punkt 5, skall kunden anses betalningsskyldig för kompensationen.

9. Varje medlemsstat får från systemet med schablonberäknad kompensation undanta vissa kategorier av jordbrukare och jordbrukare för vilka tillämpningen av de normala mervärdeskattereglerna, eller de förenklade regler som föreskrivs i artikel 24.1, inte skulle vålla administrativa svårigheter.

10. Varje jordbrukare med schablonbeskattning får enligt de regler och villkor som skall fastställas av varje medlemsstat begära att de normala mervärdeskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna enligt artikel 24.1, tillämpas på honom.

11. Kommissionen skall inom fem år efter det att detta direktiv har trätt ikraft inför rådet lägga fram nya förslag om tillämpningen av mervärdeskatt på transaktioner som avser produkter och tjänster inom jordbruksområdet.

12. Då medlemsstaterna väljer det alternativ som beskrivs i denna artikel, skall de fastställa den enhetliga beräkningsgrunden för mervärdeskatt så att systemet med egna medel kan tillämpas med användning av den gemensamma beräkningsmetoden i bilaga C.

Artikel 26

Särskilda regler för resebyråer

1. Medlemsstaterna skall tillämpa mervärdeskatt på resebyråers verksamhet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, när resebyråerna betjänar kunder i eget namn och använder andra skattskyldiga personers leveranser och tjänster för att tillhandahålla reseprestationer. Denna artikel skall inte tillämpas på resebyråer som enbart fungerar som mellanhänder och redovisar skatt i enlighet med artikel 11 A 3 c. I denna artikel innefattar begreppet resebyråer också skattskyldiga som arrangerar turistresor.

2. Alla transaktioner som genomförs av en resebyrå i samband med en resa skall behandlas som en enda tjänst som resebyrån tillhandahåller den resande. Denna tjänst beskattas i den medlemsstat där resebyrån har sin rörelse etablerad eller har ett fast driftsställe från vilket den har tillhandahållit tjänsten. Med avseende på denna tjänst anses beskattningsunderlaget och priset exklusive skatt, i den betydelse som avses i artikel 22.3 b, vara resebyråns marginal, dvs. skillnaden mellan det totala belopp som skall betalas av den resande, exklusive mervärdeskatt, och resebyråns faktiska kostnad för varor och tjänster som tillhandahålls av andra skattskyldiga personer och som är till direkt nytta för den resande.

3. Om transaktioner som av resebyrån har anförtratts till andra skattskyldiga personer utförs av sådana personer utanför gemenskapen, skall resebyråns tjänst behandlas som en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt enligt artikel 15.14. Om dessa transaktioner

genomförs både inom och utanför gemenskapen, får endast den del av resebyråns tjänst som avser transaktioner utanför gemenskapen undantas från skatt.

4. Skatt som debiteras resebyrån av andra skattskyldiga personer på sådana transaktioner som beskrivs i punkt 2 och som är till direkt nytta för den resande skall inte berättiga till avdrag eller återbetalning i någon medlemsstat.

AVDELNING XV

FÖRENKLINGSFÖRFARANDEN

Artikel 27

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande. Åtgärder avsedda att förenkla skatteuttaget får inte mer än i ringa utsträckning påverka det skattebelopp som skall betalas i sista konsumtionsledet.

2. En medlemsstat som önskar genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall underrätta kommissionen om dem och förse kommissionen med alla nödvändiga upplysningar.

3. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater om de föreslagna åtgärderna inom en månad.

4. Rådets skall anses ha fattat beslut om varken kommissionen eller någon medlemsstat inom två månader från den underrättelse som anges i föregående punkt har begärt att frågan skall tas upp av rådet.

5. De medlemsstater som den 1 januari 1977 tillämpar särskilda åtgärder av det slag som avses i punkt 1 ovan får behålla dem, om de underrättar kommissionen härom före den 1 januari 1978 och om undantagen har till syfte att förenkla skatteuttaget och är förenliga med kraven i den punkten.

AVDELNING XVI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 28

1. Alla bestämmelser som någon medlemsstat har satt i kraft enligt bestämmelserna i de första fyra strecksatserna i artikel 17 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967 skall upphöra att gälla från och med den dag då de bestämmelser som avses i artikel 1 andra stycket i detta direktiv träder i kraft i den medlemsstaten.

2. De regler om nedsatta skattesatser och om undantag med återbetalning av skatt i föregående led som var i kraft den 31 december 1975 och som uppfyller villkoren i den sista strecksatsen i artikel 17 i rådets andra direktiv av den 11 april 1967, får vidmakthållas fram till en dag som rådet enhälligt på kommissionens förslag skall fastställa men som inte får vara senare än den dag då påförandet av skatt vid införsel och restitution av skatt på utförseln i handeln

mellan medlemsstaterna avskaffas. Medlemsstaterna skall besluta om åtgärder som är nödvändiga för att skattskyldiga personer skall deklarerat de uppgifter som behövs för att bestämma egna intäkter som avser dessa verksamheter.

På grundval av en rapport från kommissionen, skall rådet vart femte år granska ovannämnda nedsatta skattesatser och undantag och vid behov enhälligt på kommissionens förslag besluta om åtgärder som behövs för att se till att dessa successivt upphävs.

3. Under den övergångsperiod som avses i punkt 4 får medlemsstaterna

a) fortsätta att beskatta sådana transaktioner som undantas enligt artikel 13 eller 15 och som anges i bilaga E till detta direktiv,

b) fortsätta att undanta de verksamheter som anges i bilaga F enligt befintliga villkor i medlemsstaten i fråga,

c) medge skattskyldiga personer valfrihet för beskattning av undantagna transaktioner på de villkor som anges i bilaga G,

d) fortsätta att tillämpa bestämmelser som avviker från principen om omedelbar avdragsrätt som fastställs i artikel 18.2 första stycket,

e) fortsätta att tillämpa åtgärder som avviker från bestämmelserna i artiklarna 5.4 c, 6.4 och 11 A 3 c,

f) föreskriva att vid försäljning av byggnader och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning av en skattskyldig person för vilken skatten vid inköpet inte var avdragsgill, skall beskattningsunderlaget utgöras av skillnaden mellan försäljningspris och inköpspris,

g) med avvikelse från artiklarna 17.3 och 26.3, fortsätta att undanta sådana resebyråtjänster som avses i artikel 26.3 utan restitution av ingående skatt; detta undantag skall även tillämpas på resebyråer som handlar i den resandes namn och för dennes räkning.

4. Övergångsperioden skall från början vara fem år från och med den 1 januari 1978. Senast sex månader före utgången av denna period, och därefter vid behov, skall rådet granska tillämpningen av undantagsreglerna i punkt 3 på grundval av en rapport från kommissionen och skall enhälligt på grundval av ett förslag från kommissionen bestämma huruvida vissa eller samtliga undantag skall upphävas.

5. Efter övergångsperiodens slut skall passagerarbefordran beskattas i utreselandet för den del av resan som äger rum inom gemenskapen enligt närmare angivna bestämmelser som skall fastställas av rådet enhälligt på kommissionens förslag.

AVDELNING XVII

MERVÄRDESKATTEKOMMITTÉ

Artikel 29

1. En rådgivande kommitté för mervärdeskatt, nedan kallad "kommittén", inrättas härmed.

2. Kommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen.

Kommitténs ordförande skall vara en företrädare för kommissionen.

Sekretariatstjänster för kommittén skall tillhandahållas av kommissionen.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

4. Förutom sådana angelägenheter som omfattas av föreskrifter om samråd i detta direktiv, skall kommittén behandla frågor som dess ordförande på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för någon medlemsstat tar upp och som avser tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om mervärdeskatt.

AVDELNING XVIII

DIVERSE

Artikel 30

Internationella avtal

Rådet får enhälligt på kommissionens förslag tillåta varje medlemsstat att med ett land som inte är medlemsstat eller en internationell organisation träffa avtal som innehåller undantag från detta direktiv. En stat som önskar träffa ett sådant avtal skall framlägga saken för kommissionen och lämna alla uppgifter som krävs för att ärendet skall kunna behandlas. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater inom en månad.

Rådets skall anses ha fattat beslut om inte frågan har väckts inför rådet inom två månader efter det att övriga medlemsstater underrättades såsom fastställs i föregående stycke.

Artikel 31

Beräkningsenhet

1. Den beräkningsenhet som används i detta direktiv skall vara den europeiska beräkningsenhet som är definierad genom beslut 75/250/EEG⁽¹⁾.

2. När medlemsstaterna omvandlar denna beräkningsenhet till sina nationella valutor, skall de ha frihet att avrunda de belopp som omräkningen leder till antingen uppåt eller nedåt med högst 10 %.

⁽¹⁾ EGT nr L 104, 24.4.1975, s. 35.

*Artikel 32***Begagnade varor**

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag före den 31 december 1977 införa ett gemenskapens beskattningssystem för begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål.

Till dess att detta gemenskapssystem blir tillämpligt, får medlemsstater som tillämpar särskilda regler för dessa föremål vid den tidpunkt när detta direktiv träder i kraft behålla dessa regler.

Artikel 33

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens övriga bestämmelser, får bestämmelserna i detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att bibehålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och hasardspel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, sådana skatter, tullar eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter.

AVDELNING XIX

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 34*

För första gången den 1 januari 1982 och därefter vartannat år skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, till rådet inkomma med en rapport om tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdesskatt i de olika medlemsstaterna. Denna rapport skall rådet överlämna till Europaparlamentet.

Artikel 35

Vid lämplig tidpunkt skall rådet enhälligt på kommissionens förslag och efter att ha mottagit Europaparlamentets och Ekonomiska och sociala kommitténs yttranden och i den gemensamma marknadens intresse anta ytterligare direktiv om det gemensamma systemet för mervärdesskatt, i synnerhet för att successivt inskränka eller för att upphäva åtgärder som medlemsstater vidtagit med avvikelse från systemet, i syfte att uppnå fullständig parallellitet mellan de nationella mervärdesskattesystemen och sålunda förbereda genomförandet av det mål som anges i artikel 4 i rådets första direktiv av den 11 april 1967.

Artikel 36

Artikel 2 fjärde stycket och artikel 5 i rådets första direktiv av den 11 april 1967 upphävs härmed.

Artikel 37

Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om mervärdesskatt skall upphöra att gälla i varje medlemsstat från och med den dag då bestämmelserna i detta direktiv börjar tillämpas där.

Artikel 38

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 maj 1977.

På rådets vägnar

J. SILKIN

Ordförande

*BILAGA A***FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTIONSVERKSAMHET I JORDBRUKET****I. VÄXTODLING**

1. Allmänt jordbruk, inbegripet vinodling
2. Odling av frukt (inbegripet oliver) och grönsaker, blommor och prydnadsväxter, såväl frilandsodling som i växthus
3. Produktion av svamp, kryddor, fröer och förökningsmaterial; växtskolor

II. DJURHÅLLNING TILLSAMMANS MED ODLING

1. Allmän djurhållning
2. Fjäderfäuppfödning
3. Kaninuppfödning
4. Bihållning
5. Silkesmaskodling
6. Snigelodling

III. SKOGSBRUK**IV. FISKE**

1. Sötvattensfiske
2. Fiskodling
3. Odling av musslor, ostron och andra blötdjur och kräftdjur
4. Grododling

- V. Om en jordbrukare med de tillgångar som normalt utnyttjas i ett jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeföretag bearbetar varor som väsentligen härrör från hans jordbruksproduktion skall denna bearbetning också anses utgöra jordbruksproduktion

*BILAGA B***FÖRTECKNING ÖVER JORDBRUKSTJÄNSTER**

Tillhandahållandet av jordbrukstjänster som normalt utgör en del av jordbruksproduktionen skall anses utgöra tillhandahållande av jordbrukstjänster och särskilt inbegripa följande:

- Markarbete, skörd och slätter, tröskning, balning, hopsamling, inkörning, sådd och plantering.
- Förpackning och beredning såsom torkning, rensning, malning, desinfektion och ensilering av jordbruksprodukter.
- Lagring av jordbruksprodukter.
- Djurtillsyn, uppfödning och gödning.
- Uthyrning för jordbruksändamål av utrustning som normalt används i jordbruks- skogsbruks- eller fiskeföretag.
- Teknisk hjälp.
- Ogräs- och ohyrebekämpning, spridning av pulver på och besprutning av grödor och mark.
- Drift av bevattnings- och dräneringsutrustning.
- Beskärning, trädfällning och andra skogsbrukstjänster.

BILAGA C⁽¹⁾

GEMENSAM BERÄKNINGSMETOD

- I. Vid beräkning av mervärdet i alla jordbruks-, skogsbruks- och fiskeföretag skall följande poster beräknas exklusive mervärdeskatt:
1. Värdet av den sammanlagda slutliga produktionen inberäknat ägarens egen förbrukning i grupperna "jordbruksprodukter och vilt" och "obearbetat trä" som anges i punkterna IV och V nedan med tillägg för avkastningen för bearbetningsverksamhet som avses i punkt V i bilaga A.
 2. Värdet av den sammanlagda förbrukning som behövs för att erhålla den avkastning som avses i 1.
 3. Bruttovärdet av de fasta tillgångar som bildats i samband med de verksamheter som förtecknas i bilagorna A och B.
- II. För att bestämma ingående avdragsgill mervärdeskatt och utgående skatt för jordbrukare med schablonberäkning skall ingående och utgående mervärdeskatt för jordbrukare som beskattas enligt normala mervärdeskatteregler avräknas från nationalräkenskaperna med beaktande av samma faktorer som anges i punkt 1.
- III. Mervärdet för schablontaxerade jordbrukare är lika med skillnaden mellan värdet av den sammanlagda slutgiltiga produktionen exklusive mervärdeskatt såsom anges i punkt 1.1 och den sammanlagda förbrukningen som avses i punkt 1.2 jämte bruttovärdet av de fasta tillgångar som bildats och som avses i punkt 1.3. Alla dessa faktorer avser endast jordbrukare med schablonberäkning.

IV. JORDBRUKSPRODUKTER OCH VILT

Statistiskt varunummer

Spannmål (utom ris)

Vete och spält	10.01.11	1
	10.01.19	1
Vintervete och spält	—	
Vårvete	—	
Durumvete	10.01.51	
	10.01.59	
Vintervete	—	
Vårvete	—	
Råg och blandsäd av vete och råg		
Råg	10.02.00	
Vinterråg	—	
Vårråg	—	
Blandsäd av vete och råg	10.01.11	2
	10.01.19	2

(¹) Den fördelning som används i denna bilaga är samma som används i ekonomiska räkenskaper för jordbruk vid Europeiska gemenskapernas statistikkontor (SOEC).

	<i>Statistiskt varunummer</i>	
Korn	10.03.10	
	10.03.90	
Vårkorn	—	
Vinterkorn	—	
Havre och blandsäd av sommarvete och sommarråg		
Havre	10.04.10	
	10.04.90	
Blandsäd av sommarvete och sommarråg	—	
Majs	10.05.10	
	10.05.92	
Annan spannmål (dock inte ris)		
Bovete	10.07.10	
Hirs	10.07.91	
Sorghum	10.07.95	
Kanariefrö	10.07.96	
Spannmål, inte nämnd någon annanstans (dock inte ris)	10.07.99	
Ris (med ytterskal, paddy)	10.06.11	
Baljfrukter		
Torkade ärter och foderärter	07.05.11	
Torkade ärter (dock inte foderärter)	—	
Torkade ärter (dock inte kikärter)	—	
Kikärter	—	
Foderärter	—	
Haricots verts, bondbönor och åkerbönor		
Haricots verts	07.05.15	
Bondbönor och åkerbönor	07.05.95	
Andra baljfrukter		
Linser	07.05.91	
Vicker	12.03.31	2
Lupiner	12.03.49	2
Torkade baljfrukter, inte nämnda någon annanstans, blandningar av baljfrukter och blandningar av spannmål och baljfrukter	07.05.97	
Rotfrukter (foderkålväxter)		
Potatis		
Potatis (dock inte utsädespotatis)		
Nyskördad potatis	07.01.13	
	07.01.15	
Potatis från huvudskörden	07.01.17	
	07.01.19	
Utsädespotatis	07.01.11	
Sockerbetor	12.04.11	

Statistiskt varunummer

Foderbetor; kålrötter, fodermorötter och foderrovor;
andra rotfrukter och foderkålväxter

Foderbetor	}	12.10.10	
Kålrötter, fodermorötter, foderrovor			
Kålrötter			
Fodermorötter, foderrovor			
Foderkål		12.10.99	2
Andra rotfrukter och foderkålväxter			
Jordärtskockor		07.06.10	
Batater (sörpotatis)		07.06.50	
Rotfrukter och foderkålväxter, inte nämnda		07.06.30	
någon annanstans		12.10.99	3

Industrigrödor

Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter (dock inte oliver)

Raps- och rybsfrön	12.01.91
Vinterrybs	—
Sommarrybs	—
Raps	—
Solrosfrön	12.01.95
Sojabönor	12.01.40
Ricinusfrön	12.01.50
Linfrön	12.01.61
	12.01.69
Sesam-, hamp-, senaps- och valmofrö	
Sesamfrön	12.01.97
Hampfrön	12.01.94
Senapsfrön	12.01.92
Oljevallmo och vallmofrön	12.01.93

Fiberväxter

Spånadslin	54.01.10
Hampa	57.01.10

Råtobak (inbegripet torkad tobak)

24.01.10
24.01.90

Humle

12.06.00

Andra industrigrödor

Cikoriarot	12.05.00
------------	----------

Medicinalväxter, aromer, kryddor och växter som används för
parfymframställning

Saffran	09.10.31
Kummin	07.01.82
Medicinalväxter, aromer, kryddor och växter som används för parfymframställning, inte nämnda någon annanstans	09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50- 60-70-80-91-99)

Färska grönsaker

Kål, avsedd till människoföda

Blomkål	07.01.21
	07.01.22

	<i>Statistiskt varunummer</i>	
Annan kål		
Brysselkål	07.01.26	
Vitkål	} 07.01.23	
Rödkål		
Savojkål	} 07.01.27	
Grönkål		1
Kål, inte nämnd någon annanstans		
Blad- och stjälkgrönsaker, dock inte kål		
Bladselleri och rotselleri	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Purjolök	07.01.68	
Huvudsallad	07.01.31	
	07.01.33	
Endiver	07.01.36	1
Vanlig spenat	07.01.29	
Sparris	07.01.71	
Witlofcikoria	07.01.34	
Kronärtskockor	07.01.73	
Andra blad- och stjälkgrönsaker		
Värklynne	07.01.36	2
Kardon och ätliga tistlar	07.01.37	
Fänkål	07.01.91	
Rabarber	} 07.01.97	
Kryddkrasse		
Persilja		
Broccoli		1
Blad- och stjälkgrönsaker, inte nämnda någon annanstans		
Fruktgrönsaker		
Tomater	07.01.75	
	07.01.77	
Slanggurkor och druvgurkor	07.01.83	
	07.01.85	
Meloner	08.09.10	
Auberginer, mörk pumpor och pumpor, zucchini	07.01.95	
Paprika	07.01.93	
Andra fruktgrönsaker	07.01.97	3
Rotfrukter		
Kålrammi	07.01.27	2
Rovor	} 07.01.54	
Morötter		
Vitlök	07.01.67	
Kepalök (vanlig lök) och schalottenlök	07.01 (62-63-66)	
Rötbetor	} 07.01.56	
Haverrot (salsifi) och svartrot		
Andra rotfrukter (gräslök, rädisor, franska rovor, pepparrot)		07.01.59
Baljväxter		
Gröna ärter	07.01.41	
	07.01.43	

	<i>Statistiskt varunummer</i>	
Bönor	07.01.45	
Andra baljväxter	07.01.49	
Odlade svampar	07.01.87	
Färsk frukt, inbegripet citrusfrukter (dock inte druvor och oliver)		
Äpplen och päron		
Äpplen	08.06 (13-15-17)	
Päron	08.06 (36-38)	
Äpplen och päron för framställning av cider eller saft		
Äpplen för framställning av cider eller saft	08.06.11	
Päron för framställning av cider eller saft	08.06.32	
Stenfrukter		
Persikor	08.07.32	
Aprikoser	08.07.10	
Körsbär	08.07 (51-55)	
Plommon (inbegripet renklo, mirabellplommon och quetsch)	08.07 (71-75)	
Andra stenfrukter	08.07.90	
Nötter		
Valnötter	08.05.31	
Hasselnötter	08.05.91	
Mandel	08.05.11	
	08.05.19	
Kastanjer	08.05.50	
Andra nötter (dock inte tropiska nötter)		
Pistagemandel	08.05.70	
Nötter, inte nämnda någon annanstans	08.05.97	1
Andra trädfrukter		
Fikon	08.03.10	
Kvittenfrukter	08.06.50	
Andra trädfrukter, inte nämnda någon annanstans (dock inte tropiska frukter)	08.09.90	1
Jordgubbar	08.08	(11-15)
Bär		
Svarta vinbär och röda vinbär	}	
Svarta vinbär		
Röda vinbär		
Hallon	—	
Krusbär	08.08.90	1
Andra bär (t.ex. odlade björnbär)	08.09.90	2
Citrusfrukter		
Apelsiner	08.02 (21-22-24-27)	
Mandariner och klementiner	08.02 (32-36)	
Citroner	08.02.50	
Grapefrukter	08.02.70	

	Statistiskt varunummer
Andra citrusfrukter	08.02.90
Citroner	—
Limefrukter	—
Bergamottcitroner	—
Citrusfrukter, inte nämnda någon annanstans	—
Druvor och oliver	
Druvor	
Bordsdruvor	08.04 (21-23)
Andra druvor (för framställning av vin, saft och russin)	08.04 (25-27)
Oliver	
Bordsoliver	07.01.78
Andra oliver (för framställning av olivolja)	07.01.79 07.03.13
Andra växtprodukter	
Fodergrödor ⁽¹⁾	12.10.99 1
Produkter från plantskolor	
Fruktträd och bärbuskar	06.02 (19-40-51-55)
Ympkvistar av vin	06.02 (10-30)
Prydnadsträd och -buskar	06.02 (71-75-79-98)
Skogsplantor och sticklingar	06.02.60
Vegetabiliska material som främst används för flätning	
Vide, säv, rotting	14.01 (11-19-51-59)
Vass, bambu	14.01 (31-39)
Andra vegetabiliska material som främst används för flätning	14.01.90
Blommor, prydnadsväxter och julgranar	
Blomlökar, stam- och rotnölar	} 06.01.10 06.01 (31-39) 06.03 (11-15-90) 06.04 (20-40-50)
Prydnadsväxter	
Snittblommor, kvistar och snittgrönt	
Julgranar	
Perenna växter	06.02.92
Utsäde	
Utsäde för jordbruksändamål ⁽²⁾	06.02.95 12.03 (11-19-35-39- 44-46-84-86-89) 12.03.31 1 12.03.49 1
Blomsterfrön	12.03.81

⁽¹⁾ T.ex. hö, klöver (dock inte kälarter).

⁽²⁾ Dock inte utsäde av spannmål eller ris och inte heller utsädespotatis.

	Statistiskt varunummer
Produkter som samlats i naturen ⁽¹⁾	07.01 (88-89)
	08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.90 2
	23.06.10 1
Biprodukter från odling ⁽²⁾ av följande:	
Spannmål (dock inte ris)	12.08 (10-31)
Ris	
Baljfrukter	12.08.90
	12.09.00
Rotfrukter	13.03.12
Industrigrödor	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
	14.04.00
Färska grönsaker	14.05 (11-19)
	15.16.10
Frukt och citrusfrukter	23.06.10 2
	23.06.30
Druvor och oliver	13.01.00
Andra grödor	
Odlingsprodukter, inte nämnda någon annanstans	
Druvmust och vin	
Druvmust	22.04.00
Vin	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Biprodukter till vinproduktion ⁽³⁾	23.05.00
Olivolja	
Ren olivolja ⁽⁴⁾	15.07.06
Olivolja, oraffinerad ⁽⁵⁾	15.07 (07-08)
Biprodukter av olivoljeutvinning ⁽⁶⁾	23.04.05
Nötkreatur	
Tamboskap	01.02 (11-13-14-15-17)
Kalvar	—
Andra nötkreatur, mindre än ett år gamla	—
Kvigor	—
Kor	—
Handjur för avel	
Ett till två år gamla	—
Mer än två år gamla	—

(1) T.ex. vild svamp, tranbär, blåbär, björnbär, vildhallon och liknande.

(2) T.ex. halm, bet- och kålblast, ärt- och bönskidor.

(3) T.ex. vindruv, rå vinsten och liknande.

(4) Skillnader mellan dessa två varor grundas på bearbetningsmetoden snarare än på skillnader i produktionsstadier.

(5) Skillnader mellan dessa två varor grundas på bearbetningsmetoden snarare än på skillnader i produktionsstadier.

(6) T.ex. olivoljekakor och andra restprodukter från olivoljeutvinning.

Statistiskt varunummer

Nötkreatur för slakt och gödning	
Ett till två år gamla	—
Mer än två år gamla	—
Svin	
Tamsvin	01.03 (11-15-17)
Smågrisar	—
Ungsvin	—
Slaktsvin	—
Hongrisar för avel	—
Avelsgaltar	—
Hästdjur	
Hästar	01.01 (11-15-19)
Åsnor	01.01.31
Mulor och mulåsnor	01.01.50
Får och getter	
Tamfår	01.04 (11-13)
Tamgetter	01.04.15
Fjäderfä, kaniner, duvor och andra djur	
Hönor, tuppar, ungtuppar, unghöns, kycklingar	01.05 (10-91)
Ankor	01.05.93
Gäss	01.05.95
Kalkoner	01.05.97
Pärlehöns	01.05.98
Tamkaniner	01.06.10
Tamduvor	01.06.30
Andra djur	
Bin	—
Silkesmaskar	—
Pålsdjur	—
Sniglar (dock inte havssniglar)	03.03.66
Djur, inte nämnda någon annanstans	01.06.99
	02.04.99 1
Vilt och kött av vilt	
Vilt ⁽¹⁾	01.01.39
	01.02.90
	01.03.90
	01.04.90
	01.06.91
Kött av vilt	02.04.30

⁽¹⁾ Levande vilt inbegriper endast särskilt uppfött vilt och annat vilt i fångenskap.

*Statistiskt varunummer***Mjölk, obehandlad**

Komjök	—
Fårmjök	—
Getmjök	—
Buffelmjök	—

Ägg

Hönsägg		
Ägg för kläckning	04.05.12	1
Andra	04.05.14	
Andra ägg		
Ägg för kläckning	04.05.12	2
Andra	04.05.16	
	04.05.18	

Andra animalieprodukter

Råull (inbegripet djurhår ⁽¹⁾)	53.01 (10-20)	
	53.02 (93-95)	
Honung	04.06.00	
Silkeskokonger	50.01.00	
Biprodukter från animalieproduktion ⁽²⁾	15.15.10	}
	43.01 (10-20-30-90)	
Animalieprodukter, inte nämnda någon annanstans	53.02.97	

Jordbrukstjänster⁽³⁾**Jordbruksprodukter som nästan enbart är importerade**

Tropiska oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter	
Jordnötter	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Palmnötter och palmkärnor	12.01.30
Bomullsfrön	12.01.96
Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, inte nämnda	12.01.99
- någon annanstans	
Tropiska fiberväxter	
Bomull	55.01.00
Andra fiberväxter	
Manillahampa	57.02.00
Jute	57.03.10
Sisal	57.04.10
Kokosfibrer	57.04.30

(1) Om det är en huvudprodukt.

(2) T.ex. skinn och djurhår samt hudar från slaktat vilt, vax, gödsel, flytgödsel.

(3) Dvs. tjänster som jordbruksföretag normalt utför själva, t.ex. plöjning, slåtter, skörd, tröskning, tobakstorkning, ullklippning, djurskötsel.

	<i>Statistiskt varunummer</i>
Rami	54.02.00
Fiberväxter, inte nämnda någon annanstans	57.04.50
Andra tropiska växter för industriändamål	
Kaffe	09.01.11
Kakao	18.01.00
Sockerrör	12.04.30
Tropiska frukter	
Tropiska nötter	
Kokosnötter	08.01.75
Kasjunötter	08.01.77
Paranötter	08.01.80
Pekannötter	08.05.80
Andra tropiska frukter	
Dadlar	08.01.10
Bananer	08.01 (31-35)
Ananas	08.01.50
Papayafrukter	08.08.50
Tropiska frukter, inte nämnda någon annanstans	08.01 (60-99)
Elfenben, ej polerat	05.10.00

V. VIRKE, OBEARBETAT

Timmer av barrträ för industriändamål

- Långa stockar av barrträ
 - 1 stockar
 - 1. ädelgran, gran, douglasgran
 - 2. furu, lärk
 - 2 props
 - 1. ädelgran, gran, douglasgran
 - 2. furu, lärk
 - 3 andra långa stockar
 - 1. ädelgran, gran, douglasgran
 - 2. furu, lärk

Kryssfäner (plywood) av barrträ

- 1 ädelgran, gran, douglasgran
- 2 furu, lärk

Brännved av barrträ

- Ädelgran, gran, douglasgran
- Furu, lärk

Lövträ för industriändamål

- Långa stockar (lövträ)
 - 1 stockar
 - 1. ek
 - 2. bok
 - 3. poppel
 - 4. andra

- 2 props
 - 1. ek
 - 2. andra
- 3 andra långa stockar
 - 1. ek
 - 2. bok
 - 3. poppel
 - 4. andra

Kryssfaner (plywood) (lövträ)

- 1 ek
- 2 bok
- 3 poppel
- 4 andra

Brännved (lövträ)

- ek
- bok
- poppel
- andra

Skogsbrukstjänster⁽¹⁾

Andra produkter (t.ex. bark, kork, harts)

⁽¹⁾ T.ex. tjänster som skogsföretag vanligen utför själva (t.ex. timmeravverkning).

*BILAGA D***FÖRTECKNING AV VERKSAMHETER SOM AVSES I TREDJE STYCKET I ARTIKEL 4.5**

1. Telekommunikation
2. Tillhandahållande av vatten, gas, elektricitet och ånga
3. Varutransport
4. Hamn- och flygplatstjänster
5. Passagerartransport
6. Tillhandahållande av nya varor tillverkade för försäljning
7. Verksamhet som stödorgan för jordbruket bedriver i enlighet med förordningar om en gemensam organisation av marknaden för dessa varor
8. Drift av handelsmässor och utställningar
9. Lagringsverksamhet
10. Verksamhet i kommersiella reklamföretag
11. Verksamhet i resebyråer
12. Drift av personalbutiker, kooperativ och industrimatsalar och liknande enheter
13. Annan verksamhet än som avses i artikel 13A 1 q i radio- och televisionsföretag

*BILAGA E***VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 28.3.A**

1. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 a till den del den avser paketposttjänster
2. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 c
3. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 f utom sådana som utförs av grupper av medicinsk eller paramedicinsk karaktär
4. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 m
5. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 n
6. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 p
7. Verksamhet som avses i artikel 13 A 1 q
8. Verksamhet som avses i artikel 13 B d 2 till den del den avser mäklartjänster
9. Verksamhet som avses i artikel 13 B d 5 till den del den avser mäklartjänster
10. Verksamhet som avses i artikel 13 B d 6
11. Leveranser som omfattas av artikel 13 B g till den del de görs av skattskyldiga personer som är berättigade till avdrag för ingående skatt för den berörda byggnaden
12. Leverans av varor som avses i artikel 15.2
13. Verksamhet som avses i artikel 15.6 och 15.9
14. Leverans av varor som avses i artikel 15.12
15. Resebyråtjänster som avses i artikel 26 och sådana som utför i den resandes namn och för dennes räkning för resor utanför gemenskapen

BILAGA F

VERKSAMHET SOM AVSES I ARTIKEL 28.3.B

1. Tillträde till sportevenemang.
2. Tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer, artister, jurister och andra fria yrkesutövare utom inom medicinska och paramedicinska yrken till den del dessa inte är sådana tjänster som anges i bilaga B i rådets andra direktiv den 11 april 1967.
3. Tillhandahållande av tjänster med hjälp av jordbruksmaskiner till enskilda eller sammanslutningar av jordbruksföretag.
4. Tillhandahållande av vinthundar och fullblodshästar.
5. Telekommunikationstjänster som tillhandahålls av offentliga postföretag och tillhandahållande av varor med anknytning därtill.
6. Tjänster som tillhandahålls av begravningsentreprenörer och kremeringsföretag tillsammans med varor som anknyter därtill.
7. Verksamhet som utförs av blinda eller verkstäder för blinda under förutsättning av dessa undantag inte ger upphov till en avsevärd konkurrensstörning.
8. Tillhandahållande av varor och tjänster till offentliga organ som har till uppgift att anlägga, bygga och underhålla kyrkogårdar, gravar och monument över dem som avlidit i krig.
9. Veterinärers behandling av djur.
10. Sjukhusverksamhet som inte omfattas av artikel 13A 1 b.
11. Experttjänster i samband med värdering av försäkringsanspråk.
12. Tillhandahållande av vatten genom offentliga organ.
13. Förvaltning av krediter och kreditgarantier av enskild eller organ bortsett från dem som beviljat krediten.
14. Inkassoverksamhet.
15. Deponering och förvaltning av aktier, andelar i företag och föreningar, obligationer och andra värdepapper utom handlingar varigenom rättigheter till varor eller värdepapper som avses i artikel 5.3 fastställs.
16. Tillhandahållande av sådana byggnader och sådan mark som avses i artikel 4.3.
17. Passagerartransport.

Transport av varor i form av bagage eller motorfordon som åtföljer passagerare och tillhandahållande av tjänster anknyttande till passagerartransport skall endast undantas till den del transporten av passagerarna själva är undantagen.
18. Tillhandahållande, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av fartyg för kommersiell användning på inre vattenvägar och leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som ingår i eller används på dessa.
19. Leverans av vissa anläggningstillgångar efter utgången av anpassningsperioden för avdrag.
20. Leverans av återvinningsbart material och nytt industriavfall.
21. Varor för drift och furnering av privatbåtar som lämnar sitt nationella territorium.
22. Varor för drift och furnering av flygplan för privat användning som lämnar sitt nationella territorium.
23. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av flygplan inklusive utrustning som ingår i eller används på dessa om de används av statliga institutioner.
24. Transport av varor på Rhen eller Mosels kanaldelar och verksamhet som ansluter därtill.
25. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av krigsfartyg.
26. Affärer avseende guld utom guld för industriändamål.
27. Resebyråtjänster som avses i artikel 26 och sådana som utförs av resebyråer som handlar i resenärens namn och för dennes räkning för resor inom gemenskapen.

*BILAGA G***Valmöjlighet**

1. Den valmöjlighet som avses i artikel 28.1 c får beviljas under följande omständigheter:
 - a) I fråga om verksamhet som anges i bilaga E:

Medlemsstater som redan undantar sådana varor men också ger möjlighet att välja beskattning får bibehålla denna valmöjlighet.
 - b) I fråga om verksamhet som anges i bilaga F:

Medlemsstaterna som tillfälligt bibehåller rätten att undanta sådan verksamhet får medge skattskyldiga personer rätten att välja beskattning
 2. Medlemsstater som redan ger valmöjlighet som inte omfattas av bestämmelserna i första stycket ovan får medge skattebetalare som utövar denna rätt att bibehålla den, längst intill utgången av tre år från det datum då detta direktiv träder i kraft.
-